

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoPr/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4623200169
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4623200169.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: A. B. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., občan SR proti žalovanému PARAPETROL a.s., so sídlom Štefánikova 15, 949 01 Nitra, IČO: 36 526 606, v konaní o zaplatenie mzdy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 21. júna 2023 pod č. k. TO-5Cpr/2/2023-76 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplatenia mzdy za mesiac február 2020 vo výške 1 400 eur s 10% ročným úrokom z omeškania od X.X.XXXX do doby umožnenia výkonu práce. Žalobu zdôvodnil tým, že s právnym predchodcom žalovaného E. F. s.r.o. so sídlom G. X, XXX XX C. v marci XXXX uzatvoril pracovnú zmluvu na druh práce referent odbytu s miestom výkonu práce D. za základnú mesačnú mzdu 9 000 Sk. Ku dnešnému dňu zamestnávateľ neumožňuje vykonávať prácu a neplatí mu mzdu.

1.2. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením sa s pracovnou zmluvou uzavretou medzi žalobcom a predchodcom žalovaného E. F. a.s. dňa XX.XX.XXXX z ktorej vyplýva, že bola uzavretá na dobu neurčitú, s nástupom žalobcu do práce dňa 01.02.1996, pracovná pozícia: referent odbytu, miesto výkonu práce: D., s dohodnutou základnou mesačnou mzdou 9 000 Sk. Z dohody o rozviazaní pracovného pomeru zo dňa 31.03.1998 zistil, že žalobca a právny predchodca žalovaného: E. F., a.s. sa dohodli na rozviazaní pracovného pomeru z dôvodu podľa § 46 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce ku dňu 31.03.1998. Z pracovnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného: E. F. a. s. dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že bola uzavretá na dobu určitú, do doby ukončenia súdneho sporu o trvanie pracovného pomeru s nástupom žalobcu do práce dňa XX.XX.XXXX, pracovná pozícia: referent odbytu, miesto výkonu práce: D., s dohodnutou základnou mesačnou mzdou 9 000 Sk.

Krajský súd v Nitre rozsudkom pod č. k. 7CoPr/4/2020-246 zo dňa 30.09.2021 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie pod č. k. 11Cpr/19/2019-153 zo dňa 02.06.2020, ktorým Okresný súd Topoľčany žalobu žalobcu o zaplatenie mzdy za mesiac apríl 2019 v sume 1 500 eur zamietol. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva, že z hľadiska skutkového stavu bolo zistené, že žalobca vykonával pre žalovaného prácu na základe pracovnej zmluvy s nástupom do práce dňa XX.XX.XXXXX na pracovnú pozíciu referent odbytu, avšak na základe dohody o rozviazaní pracovného pomeru zo dňa XX.XX.XXXX došlo medzi žalobcom a žalovaným ku skončeniu pracovného pomeru. Žalobca

žiadnym spôsobom nepreukázal, že došlo ústnou dohodou k uzavretiu pracovného pomeru na pozíciu obchodný zástupca.

Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal vystavenia opravného listu dôchodkového zabezpečenia. Z písomného vyjadrenia žalovaného zo dňa 27.06.2017 k žalobe vyplýva, že žalovaný potvrdil, že žalobcovi bola v mzde za marec 1998 vyplatená odmena 103 470 Sk ako súčasť mzdy za mesiac marec 1998. Z celkovej mzdy, v ktorej bola zahrnutá aj odmena 103 470 Sk bol za marec/1998 určený vymeriavací základ, ako mu túto povinnosť ukladal § 16 a § 17 zákona č. 274/1994 Z.z. Evidenčný list dôchodkového zabezpečenia bol vyplnený podľa skutočne zúčtovanej mzdy, vypočítaných, odvodených a vykázaných odvodov sociálnej poisťovni.

1.3. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia §43 ods. 1, 2 Zákonníka práce, §119 ods.3 Zákonníka práce, § 129 ods.1 Zákonníka práce, § 32 Zákonníka práce účinného 01.02.1996, § 33 ods.1 Zákonníka práce účinného od 01.02.1996 a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Uviedol, že z hľadiska skutkového stavu bolo v prejednávanej veci zistené, že žalobca vykonával prácu pre žalovaného na základe pracovnej zmluvy uzavretej dňa XX.XX.XXXX na dobu neurčitú s nástupom do práce dňa XX.XX.XXXX, pracovná pozícia žalobcu - referent odbytu, miesto výkonu práce - D., dohodnutá základná mesačná mzda 9 000 Sk. Na základe dohody o rozviazaní pracovného pomeru zo dňa 01.03.1998 došlo medzi žalobcom a predchodcom žalovaného k skončeniu pracovného pomeru žalobcu. Žalobca k svojmu písomnému vyjadreniu k vyjadreniu žalovaného doložil ďalšiu pracovnú zmluvu zo dňa XX.XX.XXXX uzavretú na dobu určitú do doby skončenia súdneho sporu o trvanie pracovného pomeru, s nástupom do práce dňa XX.XX.XXXX, pracovná pozícia žalobcu - referent odbytu, miesto výkonu práce- D., dohodnutá základná mesačná mzda 9 000 Sk. V priebehu konania tvrdil, že uzavrel so žalovaným dve pracovné zmluvy. Podľa jeho tvrdenia dohodou o rozviazaní pracovného pomeru ku dňu XX.XX.XXXX skončil jeho pracovný pomer, ktorý vznikol uzatvorením pracovnej zmluvy dňa XX.XX.XXXX, kde deň nástupu bol stanovený XX.XX.XXXX, druh práce bol referent odbytu, miestom výkonu práce Humenné, mzdové dojednanie bolo dohodnuté na sumu 9 000 Sk ako základná mesačná mzda a pracovný pomer bol dohodnutý na dobu určitú, do doby ukončenia súdneho sporu o trvanie pracovného pomeru. Podľa tvrdenia žalobcu, on uzatvoril s predchodcom žalovaného dva súbežné pracovné pomery a stále je platný pracovný pomer zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorený na dobu neurčitú.

1.4. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal uzatvorenie ďalšieho pracovného pomeru. Nepreukázal výkon práce na základe dvoch súbežných pracovných pomerov u žalovaného. V konaní bolo preukázané, že pracoval pre spoločnosť E. F., F. na pozícii referenta odbytu od XX.XX.XXXX do 31.03.1998, čo preukázali tvrdenia strán a predložené listinné dôkazy. Žiaden iný ani súbežný pracovný pomer medzi stranami sporu nevznikol. Preto žalovaný nemal povinnosť vyplácať žalobcovi naďalej mzdu aj v období od februára 2020 až doposiaľ. Z tohto dôvodu žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

1.5. Na záver uviedol, že ohľadom ústne uzatvorenej pracovnej zmluvy na pozíciu obchodného zástupcu, sa zaoberal Krajský súd v Nitre v rozsudku sp. zn. 7CoPr/4/2020-246 zo dňa 30.09.2021, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 11Cpr/19/2019-153 zo dňa 02.06.2020. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca v priebehu konania aj v odvolaní primárne tvrdil, že so žalovaným ústne uzavrel ešte jednu pracovnú zmluvu na pozíciu obchodného zástupcu. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že k uzatvoreniu takéhoto pracovného pomeru skutočne došlo. Samotné tvrdenie žalobcu, že k uzatvoreniu ďalšieho pracovného pomeru malo dôjsť na základe ústnej dohody je irelevantné, pretože pre vznik pracovného pomeru sa vyžaduje písomná forma, v opačnom prípade k jeho vzniku nemôže dôjsť. Je zrejmé, že žalobca by svoje tvrdenie o uzavretí pracovného pomeru na pozíciu obchodného zástupcu musel preukázať listinnými dôkazom, čo nakoniec nebolo možné v dôsledku absencie písomnej formy daného právneho úkonu. V neposlednom rade aj výpoveď A. H. I. potvrdila obranu žalovaného, ktorý poprel vznik akéhokoľvek iného pracovného pomeru ako toho, ktorý bol uzatvorený na základe pracovnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, s výkonom práce referent odbytu.

1.6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa §-u 255 ods.1 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, v rozsahu 100%. O výške nároku na náhradu trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Žalobca podal proti rozsudku odvolanie. Namietal, že dohodou došlo ku skončeniu pracovného pomeru na pozíciu referenta odbytu na dobu určitú a nie na dobu neurčitú. Neskončil jeho pracovný pomer na základe pracovnej zmluvy na dobu neurčitú. Napadnutý rozsudok je nezákonný a nespravodlivý. Domáhal sa jeho zmeny a vyhovieť žalobe alebo jeho zrušenia vrátenie vecí na ďalšie konanie. Odvolacie dôvody zdôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) , h) CSP, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením.

3. Žalovaný podal písomné vyjadrenie k odvolaniu. Uviedol, že žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti a dôkazy. Odvolanie navrhol zamietnuť.

4. Žalobca podal vyjadrenie k vyjadreniu tvrdiac, že uviedol relevantné skutočnosti, ktoré žalovaný nepoprel, preto je rozsudok nezákonný.

5. Žalovaný doplnil podanie a uviedol, že NS SR uznesením zo dňa 25.05.2023 pod sp. zn. 7 Cdo 69/2022 odmietol dovolanie žalobcu proti rozsudku KS V Nitre zo dňa 10.11.2021 pod č. k. 7CoPr/4/2020.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., účinný od 01. 07. 2016, ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené a dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvavej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvej inštancie síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie

vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje, neznamena, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol.

7. Pretože sa odvolací súd plne stotožnil so zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie a dôvodmi rozhodnutia, nepovažoval za potrebné opakovať vykonané dokazovanie a jeho vyhodnotenie súdom prvej inštancie.

8. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne skutkové zistenia majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci tvrdiac, že so žalovaným uzavrel ústne ďalšiu pracovnú zmluvu, že dohodou došlo ku skončeniu pracovného pomeru na pozíciu referenta odbytu na dobu určitú a nie na dobu neurčitú. Neskončil jeho pracovný pomer na základe pracovnej zmluvy na dobu neurčitú.

9. Rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany zo dňa 02.06. 2020 pod č. k. 11 Cpr/192019- 153 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.09.2021 pod č. k. 7 CoPr/4/2020 -246 bola zamietnutá žaloba žalobcu o vyplatenie mzdy v sume 1 500 eur za mesiac apríl 2019. Zaplata mzdy sa domáhal na tom istom skutkovom základe. K zamietnutiu žaloby došlo z dôvodu nepreukázania tvrdeného pracovného pomeru žalobcu uzavretého ústnou formou na dobu neurčitú na pozíciu obchodného zástupcu.

10. Odvolací súd nemal dôvody odkloniť sa od záverov vyššie citovaných rozhodnutí. Je potom irelevantné tvrdenie žalobcu o skončení pracovného pomeru dohodou len na dohodnutý pracovný pomer na dobu určitú na funkciu referent odbytu. Je irelevantné jeho tvrdenie, že proti rozhodnutiu dovolacieho súdu, odmietajúceho jeho dovolanie podal sťažnosť na ústavný súd, o čom nepredložil žiaden dôkaz. Vec je právoplatne skončená. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací podľa ustanovení § 396 a § 262 ods. 1 CSP, úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu dovolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).